

Heléne Bylund Öberg

Minnesbok

Född 25 april 1954

Död 12 augusti 2022

Contents

Minnestal Heléne Bylund Öberg	3
Avslutning Heléne 8 september 2022 minnesstund efter begravningsakt, Stabbyprästgård	5
Bilder Från Begravningen	6

Minnestal Heléne Bylund Öberg

Heléne föds en vårdag den 22 april 1954 i Uppsala och växer de första åren upp på Dalgatan hos föräldrarna Anna och Sven. Heléne är lillasyster till Sven-Erik, Agneta, Stefan och Carl-Henrik. I familjen kallas hon Hille. Pappa Sven är byggnadsarbetare och mamma Anna undersköterska på Akademiska sjukhuset. I början av 60-talet tar Anna över driften av Grindstugans servering, där familjen får sin nya bostad. Här får Heléne nära till Akademistallet och Hågadalen, där hon kan rida och sköta hästarna och ett livslångt intresse har tagit sin början. Ett intresse hon kommer att dela med dottern Amanda.

Barndomssomrarna tillbringas ofta på Gräsö, bland annat på Gräsö gård, en plats hon tar till sitt hjärta och med sin blivande familj ofta kommer att återvända till. Hemma i Uppsala är det nybyggda Fyrisbadet en favoritplats om somrarna.

Heléne växer upp under pop-eran och Beatles blir snabbt en favorit. Hon lär sig att spela gitarr och tar ut ackorden i favoritlåtarna. Familjen flyttar till Murargatan, där Heléne går ut grundskolan i närbelägna Brantingsskolan för att sedan gå social linje på gymnasiet och senare barnskötarutbildning. Efter att ha arbetat på Glimmerns förskola väljer hon 1978 att studera vidare på Socialhögskolan i Umeå. Här hälsar elevkårens ordförande i talarstolen de nya eleverna välkomna. Han heter Björn och Heléne fattar tycke för den unge mannen. Så när tillfälle ges på Umeåstudenternas diskotek Gamla kåren fångar de in varandra och ett livslångt förhållande och kamratskap har tagit sin början.

1982 är Heléne färdig med sina studier och flyttar tillbaka till Uppsala för att arbeta som socialsekreterare i kommunen. Därefter fullgör hon ca 15 år som kurator huvudsakligen på Celsiusskolan och på Grafiskt Utbildningscenter (GUC). De sista 17 åren före pension pendlar hon till arbetet som socialsekreterare med inriktning mot barn och ungdom i Östhammar.

I Uppsala bor de unga tu först i en etta i Tripolis, innan de sätter bo på Stormgatan 1982. Heléne gläds åt den öppna planlösningen i lägenheten och att det finns en stor lekplats för barnen inne på gården. Första barnet Andrée kommer till världen i november 1982. Andrée får 1984 en lillebror Alexander och 1987 en lillasyster Amanda.

Liksom Heléne själv upplevde somrar på Gräsö och därifrån har många fina barndomsminnen tar hon nu med sin egen familj till samma trakter. De hyr under flera år hus i Öregrund och tillbringar också tid på Gräsö och även ett par somrar på närbelägna Räfsten. Men de tar också färjan över till Åland och bor där några sommarveckor på Kärringsundsbyns camping och bilsemestrar i Danmark. Senare blir det längre resor med de nu alltmer vuxna barnen till

medelhavet, Kanarieöarna, Thailand, Köpenhamn och London. Heléne och Björn gör också uppskattade resor själva, bland annat till Rio de Janeiro för att hälsa på sonen Alexander som vistades där en tid.

Heléne var kulturintresserad. Hon växte upp med popmusiken på 60-talet, med egna favoriterna Beatles, och med proggmusiken på 70-talet med Hoola Bandoola band med Mikael Wiehe och Björn Afzelius i spetsen. Senare även annan musik, filmer, teater och musicals som Fanny och Alexander, Macbeth, West Side Story och Cabaret.

Heléne målade och gjorde egna tavlor och även då hon blev erbjuden att sälja dem tackade hon nej. Andras verk tog hon del av på konstrundan på Gräsö, på Waldersudde, på Liljevalls vårsalong och andra konstutställningar.

Heléne läste mycket. Skönlitteratur men också biografier och hade en stor bredd i sitt läsande. Hon hade ett stort samhällsintresse, följde vad som hände lokalt och i världen och såg gärna dokumentärer och serier som skildrande olika delar av världen.

Heléne var konstnär! Utöver målandet, stickning där hon skapade egna mönster även i matlagningen, som hon gjorde till en kokkonst, gärna husmanskost som kalops eller fläsk och löksås, men också andra rätter som koreansk sallad, kimchi.

För Heléne var människor viktiga. Hon mindes och la vikt om andra, både närstående och människor och händelser på avstånd och hade ett minne för detta som sträckte sig långt tillbaka i tiden. Något bland andra bästa vännen från ungdomsåren, Berit, kan vittna om. Heléne såg det bästa hos alla. Hon var uppskattad i sitt arbete av medarbetare och av klienter, liksom av vänner och sin släkt och familj. Hon hade lätt för att prata med alla och lät alla komma till tals. Hon hade empati, civilkurage och rättspatos som hon uttryckte både privat och i sin yrkesroll.

De sista åren förgylls av barnbarnens ankomst: Florence, Wilmer, Noelle och Leon tar en stor och viktig plats i Helénes sista lite lugnare och stillsamma år.

Heléne är i ljust och kärt minne bevarad.

Avslutning Heléne 8 september 2022 minnesstund efter begravningsakt, Stabbyprästgård

Vänner

Helénes vänner

44 år

44 år fick vi tillsammans Heléne och jag. En lång tid. Man växer samman. Så vänder livet och allt förändras. Heléne finns inte bland oss längre.

Att prata var inte lätt för Helene de sista dagarna, då hon var svag och hade syrgasmask på sig hela tiden, men hennes intellekt vara minst lika skarpt som tidigare. Inför det avslut som hon visste var nära sammanfattade Helene hur hon kände det: Jag har haft ett bra liv.

Helénes bristande lungkapacitet gjorde att hon aldrig skulle kunna bli frisk igen och hon betonade på slutet återkommande att hon behövde få vila. När hon somnade in fick hon sin önskade vila, befriad från smärta, ångest och oro.

Tack alla för stöd och deltagande vi fått under dessa svåra dagar och framför allt tack för att ni hedrat Helene med er närvaro eller på annat sätt och den respekt ni nu och tidigare visat Helene.

Bilder Från Begravningen

